

[Inger Stilling Pedersen]

for tryghed, for et sted at høre til, for, at nogen holder af det, for at blive accepteret, for at have rammer, og vi kunne nævne endnu flere ting. Vi finder, at det først og fremmest er forældrenes opgave at dække barnets behov.

Det er også vigtigt at konstatere, at de første år er af afgørende betydning for barnets fremtid, og jeg kan vel sige, at det er alle enige i. Også de mange forslag, der fremsættes i tinget om udvidet barselorlov og støtte til forældre de første år, vidner om, at der er en større forståelse for, hvor vigtigt det er i praksis at sikre barnet i netop disse vigtige år.

Men vi gør for lidt, for det koster penge at realisere de smukke ord, og så kommer betalingsbalancen og den almindelige pengemangel ind i billedet; der er ikke råd, siges der. Måske skulle vi hellere se på, om vi har råd til at lade være. Det er måske lidt svært at gøre forrentningen op i tal og sige, hvor meget der kan spares på længere sigt, men vi kunne jo så prøve at se på, hvor meget behandlingen, altså reparationen af de skader, der er sket i børneårene, senere koster; så kunne det jo være, vi fandt ud af, at det var en god investering, men vi må naturligvis her føje til, at det ikke er muligt at forebygge alle skader.

Kristeligt folkeparti mener, at små børn normalt har bedst af at være i deres hjem eller eventuelt et dagplejehjem. Samfundet må have råd til at sikre alle børn en god start i livet. Derfor må penge og kræfter sættes ind på, at børn – og jeg vil gerne understrege det næste – også af enlige forsørgere kan blive i deres hjem de første 2–3 år. Naturligvis skal der ikke være tale om tvang, men jeg vil tro, at de fleste forældre gerne vil have mere tid til deres ønskebørn.

En god start i livet er vigtig og af afgørende betydning for barnets senere udvikling, og det er naturligvis lige så vigtigt, at den gode start følges op; derfor var jeg glad for, at justitsministeren også nævnte noget om boligen. Vi ved, at den har stor betydning, og at visse boligformer måske lægger op til, at børn derfra er i større fare for at komme ud i kriminalitet.

Når vi i dag taler om forebyggelse af kriminalitet, er det værd at understrege betydningen af, at børnene har én af forældrene hjemme, og jeg vil gerne her i dag understre-

ge, at det er vigtigt, når de skal af sted til skole, og når de kommer hjem, fordi det i høj grad vil kunne medvirke til at hindre skulkeri, som for mange børn og unge er det første skridt ind på kriminalitetens vej. Der er nok også grund til at arbejde for, at enlige forsørgeres børn får samme mulighed for mere samvær med deres far eller mor. Det kan gøres ved at sikre mere deltidsarbejde og større børnetilskud, især til enlige forsørgere, og jeg er sikker på, at det ikke vil blive dyrt for samfundet.

Jeg nævnede skulkeri som et vigtigt symptom på, at noget er galt. Derfor må intet skulkeri gå upåagtet hen, men alle kræfter sættes ind på at løse de problemer, der fører til skulkeri, og her er samarbejdet med forældrene af største betydning. Det er også vigtigt, at børn og unge lærer, at der må være regler, for at et samfund kan fungere. Mennesket har i de ti bud, som de fleste af os kender fra vores børnelærdom, fået nogle gode leveregler. Tilsidesætter vi dem og mener, at de er forældede, ikke kan bruges i dag, er der for mig ingen tvivl om, at det vil være meget vanskeligt at få et samfund til at fungere. Jeg mener også, at de unge fra hjem og skole må få en større forståelse af og et større kendskab til ældre og svagelige mennesker; en større respekt her kan være med til at forebygge kriminalitet.

Lediggang er roden til alt ondt, siges der, og vi kommer ikke uden om disse ord i forbindelse med kriminalitet. Hvad har vi i dag at tilbyde børn og unge? Har vi fritidsaktiviteter nok? Giver vi dem mulighed for at være med i et stykke praktisk arbejde, hvor de kan få brugt noget af deres energi? Eller har vi satset for meget på det boglige og derved skabt problemer for en stor gruppe børn og unge?

Og sidst, men ikke mindst: hvad med ungdomsarbejdsløsheden? Hvor megen kriminalitet er den skyld i? Det kunne nok være værd at undersøge det lidt nærmere, og jeg var derfor glad for at høre, at der måske kunne skabes andre former her, noget med samfundsarbejde, at få lov til at gøre noget i stedet for. Jeg mener også, det er vigtigt, at man ikke bare sætter nogle ind; det løser ingenting.

Kristeligt folkeparti tror, at en større forståelse og opbakning bag det idébetonede børne- og ungdomsarbejde og idrætsaktivite-